

"Не земајте туѓ збор во својата уста. Ако го земете, знајте дека не сте го освоиле, туку дека сте се потчиниле. Земјите и државите не се освојуваат само со оружје, туку и со јазикот. Знајте дека туѓинецот ве освоил и ве покорил толку колку што ви украл и свои зборови ви подметнал".

Конечно се симна маската и превезот од лицето на грчката политика. Докажаа дека ним името на Македонија не им претставува некој поголем проблем. Многу позначајно за нивната иредентистичка политика е постоењето на македонскиот народ и на македонскиот јазик, постоењето на македонската култура и цивилизација.

Даниел Фрид успешно го спроведе тестот со кој се откри позадината на грчкиот национал-социјализам. Реакциите од Атина по неговите изјави за постоењето на македонскиот јазик и нација во својот автохтон облик, се елемент на високоразвиен фашизам кај нашите соседи од југот. Конечно Европа и светот осознаа кои се методите на грчката

надворешна политика. Сега барем можат да утврдат зошто Грција стави вето на приемот на Македонија во НАТО алијансата. Не било само името, не биле само географските разлики во толкувањето на македонската етничка територија. Било нешто сосема друго. Грција не сака Македонци, не сака македонски јазик. Во наредниот период борбата ќе се води токму за тоа, за нашиот идентитет. Е, тука пардон не треба и нема да има. Доколку крајната цел на Грција е исчезнување на македонството, а се докажа дека е тоа, тогаш Македонија попусто продолжува да води преговори за името со Атина. Промената на името на нашата држава ќе претставува само отскочна штица за уште подлабока негаторска стратегија на нашите "јужни пријатели" кон нас. Тоа мора да се препознае сега на стартот. Утре веќе ќе биде доцна. Потоа не може да ни помогне ниту членството во НАТО, ниту членството во ЕУ. Зарем таму ќе бидеме земја која ќе претставува обезличен народ? Затоа умот в глава на нашиот тим кој преговара.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Оспорувањето на македонската нација и на македонскиот јазик не е нов процес. Тој тече со векови. Обидите на соседните пропаганди да го прикажат македонското население како бугарско, односно српско или грчко, многу пати се запишани во светските историографии. Но, жално е што тој процес не е надминат. Сега земјите-членки на највлијателните светски институции се обидуваат, под закрила на демократијата, да го завршат процесот на деградација на македонскиот идентитет, иако досега не им успеал во ниту еден облик, во ниту еден сегмент. Бугарија и Грција отворено ја злоупотребуваат својата позиција во телата на ЕУ и на НАТО, преку кои настојуваат да фрлат сенка врз постоењето на македонскиот идентитет. Децениските залагања во сопствените земји сега продолжуваат во официјалните претставништва на овие меѓународни организации, иако тоа се коси со цивилизацииските и со човековите вредности.

Европа молчи и делумно ги оправдува нивните мегаломански и дискри-

минарачки стратегии само затоа што тие се членки на организациите. Но, напротив. Сега тие мора да ѝ покажат на Европа дека го заслужуваат своето членство во Брисел, преку надминување на асимилаторските политики од минатото и почитување на универзалните права и слободи. Тоа е она што Софија и Атина никогаш го немале во своето уставно и државно - општествено уредување. Тие се последните бастиони на европскиот шовинизам во најекстремниот облик кој постои.

Дури и една Србија, која многу пати досега беше поистоветувана со диктатура, покажа и докажа дека е мултиетничко општество, со признавање и почитување на правата на Ромите, Унгарците, Македонците и на другите етнички заедници. На европските апсурди им нема крај.

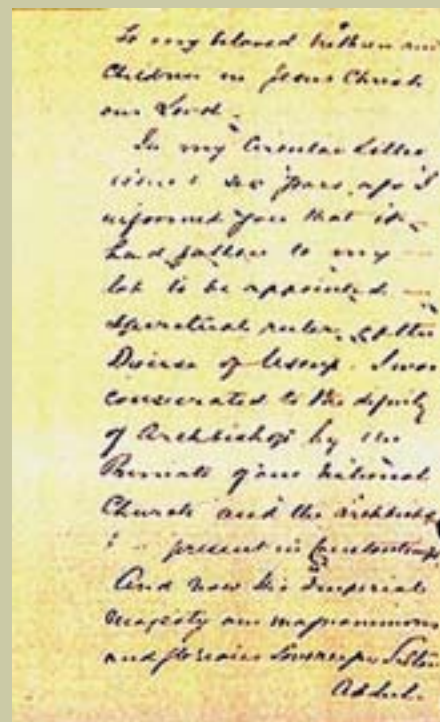
НЕМА АРХЕОЛОШКИ ДОКАЗИ ЗА СЛОВЕНСКОТО ПОТЕКЛО НА МАКЕДОНЦИТЕ

Македонскиот народ, и покрај патешествијата низ кои минувал во минатото, успеал да задржи голем дел од своите антички предци. Неутралните и об-

"Ние Македонците немаме толку мака од Турците колку од Грците, Бугарите и од Србите, кои сакаат да ја распарчат Македонија... Егзархијата во Македонија ја врши најмизерната задача, го одзема името на нашиот народ, јазикот... Македонци, духовници, кренете се против Патријаршијата и Егзархијата и обединете се под заштитата на Охридската архиепископија, како ваша вистинска мајка црква".

писмо од Теодосиј до Дионисиј, јуни 1891 година

ЗАЕДНО СМЕ ПОСИЛНИ

"Не мислам дека македонскиот јазик е таканаречен. Македонскиот јазик постои. Постојат Македонци. Како што знаете, во дипломатската школа на Стјет департаментот предаваме на македонски, како што предаваме на српски, хрватски и сега босански. Јазиците се човечка креација, тие со времето се развиваат и се кодифицираат. Како што знаете, постои македонски јазик... Национализмот на Балканот генерираше војни, крвопролевање, убиства и несигурност. Мислам дека национализмот е голема опасност. Кога зборував за македонските патриоти, зборував за земјата која е успешно мултиетничка со етнички Македонци и етнички Албанци во владината коалиција и опозиција. Благодарение на охридскиот Договор, Владата во Скопје спречи поголем проблем дома, дури и граѓанска војна. Од сите поранешни југословенски држави Македонија е најуспешна во избегнувањето на тој екстреман национализам".

Даниел Фрид

ГРЧКИОТ НАЦИОНАЛИЗАМ ГО ЗАЦВРСТИ МАКЕДОНСТВОТО

јективните домашни и светски историчари многу пати досега преку публикации ги искажаа тврдењата дека денешниот македонски народ е создаден преку етногенетскиот процес на мешање меѓу античките Македонци и македонските племиња. Веродостојноста на овие тврдења се докажани преку бројни етнологски, антрополошки и генетски истражувања. Таа врска сведочи за автентичноста и за автохтоноста на македонскиот народ.

Познатиот преродбеник Димитар Македонски уште во 1871 година во статијата која ја објавил во весникот "Македонија" напишал:

"Не знала земјата па да ги голтне старите антички Македонци, ами тие се

влеале во масата на овој народ (денешните Македонци)".

Сè повеќе анализи и истражувања ги побиваат тезите дека Македонците се словенски народ. За нив тоа тврдење е сомнително, бидејќи не постојат никакви археолошки податоци и докази кои би укажале на тоа дека денешните Македонци имаат некакво словенско потекло.

ДИСТИНКЦИЈА МЕЃУ ПОИМИТЕ ЕТНИЧКА ГРУПА И ЈАЗИК

Македонскиот јазик спаѓа во источната група на т.н. јужни словенски јазици и тој е официјален јазик во Македо-

нија. На македонски јазик се зборува во Австралија, Бугарија, Грција, Канада, Албанија, САД, Србија, Црна Гора, Турција, како и во многу земји-членки на ЕУ. Се проценува дека денес на македонски јазик зборуваат околу 2,5 милиони Македонци ширум светот. За одбележување е и тоа дека македонскиот јазик има официјален облик во Корча, Албанија, каде живее македонско население. Исто така, според светските лингвистички центри, македонскиот јазик се зборува и во југоисточниот дел на Бугарија, иако бројот на лицата кои го користат не е утврден. Овие податоци ги уважуваат во УНЕСКО. Во "Црвената книга на загрозуени јазици во Европа" од УНЕСКО е напишано дека во Грција се говори на

МАКЕДОНСКА КАУЗА

македонски јазик, но тој таму се нарекува "славиц". Меѓу другото, пишува дека нашиот јазик во Грција не е загрозен, туку дека е жив и дека постои.

Многу е важно да се направи дистинкција меѓу поимите етничка група и јазик. Имено, не секогаш јазикот соодветствува со етничкото потекло на еден народ. Тоа значи дека и покрај тоа што македонскиот јазик спаѓа во групата на словенски јазици, сепак потеклото на Македонците како народ не е словенско, туку во него се задржани гени од старите (античките) Македонци. Се разбира, за ова треба да се направи сеопфатна студија, која ќе ги побие сите досегашни и идни негативски пропаганди на соседните режими.

ГРУПАТА НА ИНДОЕВРОПСКИ ЈАЗИЦИ ГО ВКЛУЧУВА И МАКЕДОНСКИОТ (СПОРЕД КНИГАТА "SPEAK A SHORT HISTORY OF LANGUAGES" ОД ТОРИ ЈАНСОН, 2002 ГОДИНА

Nationalität der Makedonier mit der fortschreitenden Forschung immer klarer bewiesen werden wird

Politisch ist die makedonische Frage zwar interessant, aber noch durchaus nicht brennend, ihre politische Lösung wird eben wohl erst einer späteren Generation zufallen. Zweifellos werden sich dann die Makedonier mit dem politisch stärkeren Nachbarstaate später einmal auch national assimiliren, denn der heutigen Cultur wohnt ein stärkeres Absorptionsvermögen inne, als jener vor 600 Jahren ungewohnt hat. Für die Schaffung eines politischen Uebergangszustandes jedoch, der vielleicht schon in absehbarer Zeit nöthig werden kann, wäre die endgültige Feststellung der makedonischen Nationalität gewiss vom Vortheile. Ob es möglich und politisch vortheilhaft wäre, auch eine selbstständige makedonische Literatur zu impulsiren, ist eine Frage, deren Beantwortung aber mein doch nur mehr weniger empirisch erworbenes Wissen geht.

Wien, im December 1889

Karl Hron,
III., Lanke Babugasse 5

"Од моите сопствени студии извлечени од српско-бугарските дискусии дојдов до заклучок дека Македонците се една посебна нација, како и нивната историја и нивниот јазик, што значи дека според тоа тие не се блиски ниту со Србите, ниту со Бугарите".

Карл Хрон, Виена, 1890 година

"Грција има проблем со разбирањето на демократските принципи, особено со разбирањето на еден несоборлив принцип, а тоа е правото на национално самоопределување. И сè додека не разбере дека е наше право на самоопределување да бидеме Македонци кои говорат на македонски јазик, сè дотогаш ќе го имаат тој проблем. Се надеваме дека Атина наскоро ќе го надмине тоа со помош на демократските сили, кои сепак постојат во грчкото општество".

Антонио Милошоски

"Грција никогаш не посакувала постоење на македонска држава на нејзините северни граници. Исконска желба на грчкиот национализам и на целата грчка политика беше ликвидација на соседната земја, со евентуални територијални придобивки. Тоа е причината за огромната антимакедонска пропагандна кампања од почетокот на деведесеттите години. Оваа политика во првата

фаза немаше успех бидејќи соседната земја, полека-полека, успеа да застане на свои нозе, пред сè, благодарение на меѓународниот фактор и волјата на народот на земјата, за национална и државна еманципација. Втората линија на напад беше демакедонизација на земјата по секоја цена. Бидејќи првата цел беше невозможно да се реализира, и покрај тоа што бугарскиот национализам се движи во ист правец, додека грчкиот сè уште се надева, паралелно се одвива напад на второ ниво, претставен во т.н. битка за името".

"Виножито"

ИМЕТО МАКЕДОНИЈА ПОТЕКНУВА ОД МАКЕДОНЦИТЕ

Грчкиот професор и археолог Фотис Пекас тврди дека Македонците уште пред да дојдат на просторот на Македонија го имале своето име Македонци.

"Прашајнето за јазико, особено за јазико во областите со словенско население е едно од најважните при разрешувањето на македонското прашање. Да имаше во Македонија национално и религиозно единство и да имаше сознајне за ниф во жителството, до сега наполоина ќе беше решено македонското прашање. А до кога едни Македонци се кажуваат патриархисти, друзи екзархисти, едни Бугари, друзи Срби, треќи Грци и бараат покровителство у различни балкански држави, давајќи им со тоа прао да се бркаат во македонските работи, до тогаш не можат да се мислат за обшчо востајне, до тогаш ќе бидат само со бугарски, србски и грчки, но никако не, со чисто македонски карактер... Интересите на Грција во Македонија сè уште по големи. И ако немаат многу Грци во Македонија, пак, Грција јет не по малку заинтересуана во нашите работи од друзите балкански државници. Грците со својата Цариградска патријархија имаат наложено грчкио јазик во школите и црквите на многу македонски краишта, кај што немаат Грци. Природно јет, да ке употребат Грција сите дипломатски патишта, за да се задржат во Македонија на тија позиции, кај што се наоѓат од средните векови, особено од времето на турското завладување на Македонија, а грчките интереси во Македонија

се бранат, не од једна Геција, а и од големите сили, што не сакаат да се усилят словенскиот елемент... Со народнио јазик ние освојуваме психологијата на нашите татковци и предедовци и се чиниме нивни духовни последници, као што сме со снагата нивни телесни продолжачи. Ако се односуваме со презрејне кон народнио наш јазик, ние само враќаме со неблагоприятност на нашите родители за сето нивно духовно гледајне и воспитајне. Ние имаме и прао, осем долгот, да браниме нашиот јазик и тоа прао ни јет свешчено. Секои кои што напаѓат на нашиот јазик, ни јет исто такаков наш непријател, као и нападачот на нашата вера. Верата и јазикот, тоа сè душата на еден народ.

Опасноста која угрожаат на нашиот народ и неговите интереси од страна на пропагандите, којшто употребуваат сите и дозволените и недозволените сретства, за да исчистат од Македонија нашиот јазик и со него нашите духовни интереси и да насадат на нивно место нивните јазици со нивни интереси, не само не задолжуваат нас, но и ни даат полно прао да употребиме сите и дозволените и недозволените сретства, за да сочуваме нашиот народен јазик и со него нашите народни интереси. При тоа није не сакаме туѓо, а си браниме својето".

Крсте Петков Мисирков

Крсте Петков Мисирков

"Тажно е што во Грција етничкото чистење на Егејските Македонци не е јавно познат податок. Би ве упатил на бројни независни историски податоци, вклучувајќи го и извештајот на Карнегиевата комисија од 1914 година, но уште поважно, би ве замолил да зборувате со десетиците илјади македонски бегалци и деца на бегалци кои живеат во Торонто, Мелбурн, Ташкент, Полска, Романија, Чешка. Не зборувам за филмски ликови, зборувам за вистински луѓе од крв и од месо, кои ја истрпиле болката на вистинско етничко чистење. Тие ги имаат загубено семејствата и избркани се од сопствените домови во Грција. Да, некои од нив под закана од напаљ, за прв пат употребен на Грамос, според очевидците, или бајонети. Би ви посочил да го разгледате фактот дека во 1923 година Грција објави буквар за прво одделение на македонски јазик, на кирилица, за македонските ученици во Грција, па потоа подоцна го повлече,

го уништи и не признава дека воопшто постоел... Македонските топоними во Грција, кои вие ги нарекувате словенски, беа избришани со официјални декрети и јазикот беше забранет. Дури и самиот збор Македонија не се користеше во Грција сè до пред 20 години. Самото ваше Министерство за Македонија и Тракија беше Министерство за Северна Грција и Тракија сè до доцните осумдесетти години. А, сепак Македонија никогаш не била дел од Грција сè до 1912 година. И никаков степен на политичка хистерија, негирање, ниту силеџиство денес нема да го

променат фактот дека грчката провинција Македонија е дел од Грција само едно трепнување од историска гледна точка - само 95 години".

Милчо Манчевски, дел од интервјуто за "Елефтеротија"

На оваа територија, која дотогаш имала друго име, тие ѝ го дале своето име и таа станала Македонија.

Еве еден многу интересен цитат записан од историчарот Пеџац:

"Македонија го зеде името од Македонците. До 700 година пред Христа Македонците биле ограничени западно од планината Каракамен или јужно од Халиакамби. Големото море меѓу плани-

ните беше уште непознато за Македонците. Некаде околу 700 година пред нашата ера ги запоседнаа источните падини на Каракамен, како што учиме по Херодот. Ова големо поле меѓу Бистрица уште не беше и не се викаше Македонија. Македонците се проширија до Аксиос (Вардар) малку подоцна, како што учиме од Тукидид. Филип ја донесе Македонија до реката Места (Нестос)

во 348 г.п.н.е... Она што нè интересира денес е дека Македонците ѝ го дадоа своето име на Македонија и ја проширија од планината Пинд и Олимп, до места на исток и до Црна Река (Еригон) на север. Така, Македонците ѝ го дадоа името на својата земја. Името Македонци најпрво беше народно, а потоа стана историографски поим Македонија".